

עפ"ג 41723/11/14 - י' פ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"ג 41723-11-14 פ נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד

כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ

כב' השופט אסתר נחליאל-חייט

י' פ

מדינת ישראל

המעורער:

נגד

המשיבה:

המשיבת

פסק דין

1. המערער הורשע בבית משפט קמא על סמן הודייתו בעבירות שייחסו לו בכתב האישום המתוון: תקיפה הגורמת חבלה של ממש וכן הייזק בזדון.

אליה עיקרי העובדות:

המלוונת מס' 1 נסעה ברכבה בתאריך 14.8.12 בת המערער קופץ על רכבה והחל לנפץ את השמשה הקדמית באמצעות אגרופיו, השמשה אכן התנפיצה והמלוונת נטשה את הרכב והתרחקה מן המקום. במקום התק儒家 מי שהיתה בדיעבד המלוונת מס' 2 בתיק זה, והציעה את עזרתה למערער אשר דימם בעקבות ניפוץ השמשה. המערער תקף אותה בכך שהיא בראשה עד אשר נפלו משלפיה והוא איבדה את הכרתה למספר רגעים.

لامלוונת מס' 2 נגרמו חבלות של ממש כמפורט בכתב האישום.

2. בעקבות הסדר הטיעון, הופנה המערער לקבלת תסוקיר של שירות המבחן, שיבחן את שאלת הרשותנו בדיון, זאת לאחר שהוסכם על כך שיפצה את המלוונת בסכום של 15,000 ₪.

בסופה של יום, לאחר שהמלוון שילם את הפיצוי והתקבל לגבי תסוקיר של שירות מבחן, סבר בית משפט קמא כי נסיבותיו של תיק זה אינן אפשרות סיום התקין ללא הרשעה.

3. בית משפט בחר את נסיבות ביצוע המעשה ובראש ובראשונה את הטענה עליה לא הייתה מחולקת, כי המערער עשה מה שעשה בעקבות שימוש וחתת השפעתה של פטריית הזיה שאותה נטל סמוך לפניו

ביצוע העבירות בהן הורשע.

עדין סבר כי השיקול העיקרי אותו על בית המשפט לראות נגד עינוי הוא רמת האלימות שבה נוהג המערער. באירועים מעין אלה "שתוואתך אף היתה עלולה להיות חמורה בהרבה נתן לו מושג כי נסיבות ביצוע המעשה גוברים על שיקולי השיקום של הנאשם". מדובר באירוע שהסלים שהרי תחילתו בניפוץ שמשת רכבה של מתלוונת 1 והמשכו בחבלות שנגרמו למTELוננת מס' 2 שכלי חפצה היה לעזרה למערער.

לפייך, קבע בית המשפט כי המערער יורשע בדיון. על המערער הוטלו 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנה, צו מבנן שתוקפו למשך שנה גם כן. כן חוויב המערער לבצע 120 שעות של של"צ (שהאותן כבר ביצעו).

.4. הערעור שבפניינו נסוב רובו ככולו על שאלת הרשותו של המערער.

את הדגש שם ב"כ המערער כפי שניתן לצפות על מצבו הנפשי של המערער בזמן ביצוע העבירה. כפי שצווין המערער נטל פטריית הזיה והשפיעותיה עליו היו בלתי צפויות, וגרמו לו לאיבוד עשתונותיו עד לככל ביצוע המעשים שבביצועם הורשע.

המערער לא היה מלכתחילה ער להשפעות הקשות של אותה פטריית הזיה, ונטל אותה מתוך סקרנות, לרוע המזל - התוצאות היו קשות.

באשר לחלוקת השני של "המשוואה" (לענין סיום הליך פלילי ללא הרשעה), טען ב"כ המערער כי לערעור יגרם נזק של ממש. המערער עוסק בפיתוח מערכות מחשב הוא מהנדס תוכנה, בעבר שירת ביחידה טכנולוגית במודיעין. עבדותו כרגע היא בחברה שמספקת פתרונות טכנולוגיים לקוחות רבים, לרבות לכוחות בטחוניים הרשותו מעמידה בספק רב את יכולתו להמשיך לעבוד באותה חברה. האינטרסים של החברה דורשים כי עובדיה לא יהיה בעלי הרשעה פלילתית, שעלה כן, הרשותו קרוב לוודאי טוביל לפיטורי.

לענין זה הוצג מכתב לבית משפט קמא ובידייך גם לנו המאשר את הדברים.

עוד הפנה ב"כ המערער לנסיבות החימם הקשות של המערער כמשמעות מתקיר שירות המבחן.

בשורה התחתונה, הטענה היא כי המערער בזמן שביצע את העבירות היה תחת התקף פסיכוטי כתוצאה מנטיילת הפטירה ואין לערער את כל עתידו בשל התנהוגתו בשעה שהיא שרוי באותו התקף.

.5. בישיבה הקודמת שהתקיימה בפניינו בתאריך 13.4.15, רأינו לנכון להמשיך לעקב אחר התנהלותו של המערער לתקופה נוספת נספח שבסופה נקבע תס Kirby משלים.

זהרנו את המערער כי אין בכך אמירה באשר לתוצאה הסופית ואת דברנו נאמר כאשר הייתה בפניינו התס Kirby המשלים.

היום הונח בפניינו התס Kirby המשלים מיום 16.9.15, התס Kirby הוא חיובי יותר מאשר מחיובי. שירות המבחן מצין כי המערער נקי משימוש בסמים. המערער השתלב בטיפול פרטיא אצל פסיכולוג, הוא נוטל חלק בטיפול באופן

קבוע מתמיד בו, ומשתף בקשייו את הגורם המטפל. במהלך הטיפול פרש את הדילמות והקשיים שחוווה ונראה כי הוא מפיק תועלת מהטיפול.

שירות המבחן התייחס לזעוז שחווה המערער עקב האירוע נשוא כתוב האישום.

שירות המבחן נעזר בחווות הדעת של הפסיכיאטר המטפל. מחוות הדעת עולה כי המערער היה כאמור בתהkop פסיכוטי כאשר מסקנה זו נשענת גם על חוסר הפשר וחוסר הטעם שבמעשיו.

התנהגות מסווג זה של המערער היא תוצאה אפשרית כתוצאה שימוש בסם הzia כגון פטריות ההזיה שהמערער נטל.

הספרות המקצועית מכירה אכן במצב פסיכוטי שנגרם כתוצאה מכך. הפסיכיאטר מצין כי התגובה הקיצונית של המערער היא "שילוב של פעלת החומר והאישיות של הנבדק". עוד עולה מחוות הדעת המוצטטת כאמור בתסקיר שירות המבחן כי השפעותיו הפסיכולוגיות של האירוע נמשכות עד היום והמערער עדין סובל מפגיעה نفسית מתמשכת לטראומה שחוווה.

כיוון לכך, הסיכון שהמערער יחזור לקחת סם הzia קטן ביותר. המערער מנהל אורח חיים נורמטיבי ושולל התמימות סיכון זה.

על רקע האמור לעיל, גם התסקיר המשלים, כמו התסקיר המקורי תומך בביטול הרשעה:

המערער התנסה "בחומר פסיכואקטיבי מבלי שהבין מלכתחילה את ההשלכות החמורות של אותו חומר" ומקבל אחריות מלאה על מעשיו אף השתלב הטיפול לצורכי העמוקת הבדיקה.

שירות המבחן ממליץ כאמור לבטל את הרשעה, ולהסתפק בכך שהל"צ אותו ביצע המערער עבר לדין היום.

6. לעניין הנזק הקונקרטי מפונה הסגנון לאותו מכתב מה厓עיק שהוזכר לעיל, ומכתב עדכני באותה רוח. הסניגור הגיע מכתב מיום 30.8.15 שבו כותב מעבידו של המערער כי החברות שלמכרזים אליהם מתכוונת החברה לגשת, מתמחות בנושאים בטחוניים וכן חברות מסחריות דוגמת אל על. אם לא יוכל המערער לתרום בהשתפות במכרזים אלה לא תהיה ברירה אלא לפניו.

7. התביעה טוענת כי אין מקום לבטל את הרשעה, התביעה מפונה לטענות החמורות של האירוע, במיוחד לפגיעה במתלוונת 2.

לענין נזק קונקרטי, טוענת התביעה כי מדובר בסכנת פיטוריין ולא מעבר לכך.

8. דין והכרעה

התלבטו לא מעט בתחום זה, כך בישיבה הקודמת וכך גם היום שעלה לנו לעצמנו פסק זמן נוסף במהלך הדיון היום, כדי לשוב וללבן את הסוגיה.

עמוד 3

אין צורך לשוב ולצטט את ההחלטה הנונטת ביטוי למושכל היסוד ולפיו סיום ההליך ללא הרשות הוא חריג. כך היה וכך היה גם בפסקה העדכנית ביותר. רק לעיתום רוחקות ונידירות עתר בית המשפט להמלצת שירות המבחן לסיום ההליך ללא הרשות, גם כאשר מדובר בהמלצת חד משמעית המעוגנת היטב במצבים ובהתרשמות מהנאשם ומאיישותו. לא זו בלבד שחזקת עליינו מצוות ההחלטה, אלא לנו מסכימים עמה מיישמים אותה בלב שלם. ככל, עבירה שבוצעה - הרשות בצדיה. ההרשות נונטת ביטוי להיבט הנורמטיבי ומן הראו שהיבט זה יכתיב את התוצאה.

עדין בסופו של יומם, החלטתנו היא לקבל את העתירה ולבטל את הרשות.

.9. דעתנו היא כי האדם שביצע את המעשה איננו האדם העומד היום לדין בפני עצמו. שוכנענו מן האמור בתסקירות שירות המבחן, הנשען כאמור על ממצא פסיכיאטרי כי המערער היה בהתקף פסיכוטי שבמהלכו לא הייתה לו שליטה על מעשיו, הוא פעל אוטומט שאינו מבין ואינו רוצה בתוצאות מעשיו.

אין מדובר בהשפעה המערפלת את חושיו של הנטען לה או מחלישה את מעצוריו, אלא כאמור בהתקף פסיכוטי הגובל במחלה נפש, על ההשלכה שיש לקרבה לסייע שענינו מחלת נפש, לעניין דרך סיום ההליך.

שוכנענו כי המערער לא רצה בתוצאות מעשיו ولو הייתה בידי השליטה לא היה דבר רחוק ממנו מאשר ביצוע המעשים בהם הורשע.

.10. לא רק חווות הדעת הפסיכיאטרית מחייבת מסקנה זו, אלא גם המעשים עצמם.

מלחתחילה לא הייתה בדיל סיבה מדוע ניפץ המערער את שמשת הרכיב של המתлонנת מס' 1.

אין מדובר בכך שהאלימות היא חלק מהוויות והוא נוקט באלים כדרך שגרתית לפתרון בעיותו.

מן התסקירות עולה כי האירוע חריג בדרך חיו של המערער, ומכאן החיזוק למסקנה כי מדובר בהתקף פסיכוטי שבמהלכו איבד המערער לחולוטן את השליטה על מעשיו.

חלקו השני של האירוע, קרי, התקיפה האלימה וחסרת הפער של המתлонנת מס' 2, מחזקת את המסקנה.

מתлонנת זו חפזה לשיער כאמור המdamם בעקבות ניפוץ השמשה, ו"זכתה" כפועל יצא מכך לתקיפה ולתוצאותיה החמורות.

אנו רוחקים מהקלת ראש בתוצאה הקשה של התקיפה, אולם, כאמור עצם התרחשותה מהוות נדבר נוסף במסקנתנו כי מי שביצע את המעשה - איננו המערער, אלא אדם שפועל אוטומט כאשר הוא אינו מבין מה הוא עושה באותו רגע.

.11. באשר לחלק השני, קרי הנזק הקונקרטי - בית משפט קמא סבר כי יש נזק קונקרטי ואנו תמיימי דעתם עימם בנושא זה. המכתב מיום 15.8.2015 מדבר بعد עצמו והוא משקף נזק ראלי וממשי.

אנו מדגימים כי לא היינו מסתפקים בנזק כנושא על גבו את משקל ההכרעה בתיק זה, אולם כשהוא מצטרף

לקביעתנו הבסיסית כאמור לעיל, נראה לנו כי יש מקום לקבל את העתירה.
נראה לנו כי זהו המקרה החירג שבו ניתן לעשות שימוש באותו דרך נדירה של סיום ההליך ללא הרשעה.
אנו מבטלים את הרשותו של המערער כאשר הפיזי והשירות לטעלת הציבור ישארו בעינם.

ניתן והודע היום כ"ד תשרי תשע"ה, 07/10/2015 במעמד הנוכחים.

**אסתר נחליאלי-חיאט,
שופטת**

ג'ורג' קרא, ס"ג

**דבורה ברלינר, נשיאת
אב"ד**